

Thes. 1.

Fortitudo *togata* quòd extra bellum consistat, per Meton : signi pro signato suum hoc nomen longo usu accepit. — Hinc *domestica* etiam Cic. L. I. Off. & Pontano proem. II. de Fortitud. aliisque dicta est.

Denominatio-
tionis ratio.

Synonymia,

Th. 2. Fortitudinis quidem vox, ubi semel à nativa significatione ad indigitandam aliquam virtutem translata est, in sensu specifico, quem vocant, ex mente & stylo Aristotelis III. Nic. 6. & multò magis ex vulgi ore, virtutem bellicam solum decet. Cum enim, uti est apud Tacit. Hist. IV. *qvies gentium sine armis* ab inita primùm humanà societate haberi non potuerit ; idq; & ratio doctis, & necessitas barbaris & mos gentibus & feris natura ipsa præscripserit, ut omnem semper vim, quacunque ope possent, à corpore, à capite, à vita sua propulsarent Cic. pro Mil. Idèò ii, qui cum vitæ suæ periculo de Republica in bello benè merebantur, quod res belli majores esse quàm urbanas putarent, Cic. L. I. Off. insigne fortitudinis nomen sibi solis vendicabant.

Fortitudinis
specifica si-
gnificatio.

Ejus signifi-
cationis ante-
cedens.

Th. 3. Inde contemptim pacis studiosi passim à militari-
bus viris habiti. Turnus de Drance apud Virgil. L. XI. Æn. ironicè ;

Consequens.

— — Tot quando stragis acervos
Teucrorum tua dextra dedit, passimq; trophæis
Insignis agros, possit quid vivida virtus
Experiare.

Et Hercules apud Ovid. Metam. L. IX. 1. ad Acheloum :

— — melior mihi dextera lingua est,
Dummodò pugnando superem, tu vince loquendo.

Iisdem versibus Alphonsus Rex Neapolitanus bellum illaturus
Florentinis, oratori Florentino respondisse dicitur. Imò, cum

A 2

triplex